

Tăcerea umbrelor

Daniel Vișan-Dimitriu

Eram străini de lume și de vise,
De timp, de noapte, zi, de totu-n jur,
Atunci când spațiul dintre noi pierise
Și-un singur trup eram, întreg și pur.

Săruturi lungi, suspine de o clipă,
Luciri de trupuri arse de văpăi
Din suflete arzânde în risipă
Și scânteind în ochii mei și-ai tăi.

Ne înălțasem într-un singur zbor,
Un singur trup, o singură zvâcnire
În clipele pierdute-ntr-un fior
Născut în valurile de iubire.

Ne-am reîntors din lumea de plăcere
În zbor ușor și-alunecări de pași
Nehotărâți, pe vârfuri și-n tăcere,
Ca doi copii, de lucruri noi atrași,

Iar mâinile au început un joc
Ce ne-atrăgea în dulcele balans
Al unor umbre ce, din loc în loc,
Se-nlănțuiau, pe ziduri, într-un dans.